

koste mere end 2 Sk., — thi der skal jo naturligtvis ikke betales mere for et indenbys Brevkort end for et Fodpostbrev —, og da disse Brevkort navnlig i de større Byer, især i Kjøbenhavn, ville komme til at spille en meget stor Rolle, saa antager jeg, at selv om man ikke for hele Landet strax ned sætter Prisen til 2 Sk., vil dog Brevkortenes finansielle Betydning nok vise sig. Men det er rigtignok af den allerstørste Vigtighed, at denne Correspondance bliver støttet af en hurtig Befordring fra Postvæsenets Side. Saaledes som Fodposten for Tiden er ordnet i Kjøbenhavn, finder dette ikke Sted. Ombæringen af Breve skeer meget for sjældent, og det er vist meget saa Private, som til deres Budskaber, der hurtigt skulle besørges, benytte Fodposten; i Almindelighed engagere de et privat Bud. Jeg troer, at Fodposten meest benyttes til Udsendelse af saadanne Brevskaber, Circularer o. desl., hvormed det ikke hæfter. Det tager ofte ligesaa lang Tid at befordre et Brev indenfor selve Kjøbenhavn som at befordre det til et andet, langtfraliggende Sted i Landet. Mange Breve komme først til Adressaten næste Morgen og kunde paa samme Tid have været i Sylland eller andetsteds i Landet. Dette er i og for sig en meget stor Ulempe, og naar der derhos tages Hensyn til, at Fodposten allerede nu, efter hvad der er opgivet, besørger gennemsnitlig 1,439 Breve daglig, hvilket udgjør over $\frac{1}{2}$ Million aarlig, og at Indtægten derfor er 10,000 Rd. eller derover, saa synes der at være særlig Anledning til at sørge for, at Ombæringen kunde finde Sted noget tiere. Hvad der her især er en Ulempe, er, at der ikke finder nogen Ombæring Sted hele Formiddagen. Postkasserne tømmes lidt før 9, men naar et Brev lægges i Postkassen lidt efter 9, saa bliver et saadant Brev af Postvæsenet ikke distribueret før Kl. $3\frac{3}{4}$, og Solk, som hør noget fjernt fra Posthuset, modtage ikke deres Brev før henved Kl. 5; altsaa næsten hele Dagen gaaer bort, uden at et saadant Brev bliver befordret. Hvis der hver anden Time var Ombæring, saa er jeg overbevist om, at Brevenes Antal vilde være saa betydeligt, at de rigeligt vilde dække de Udgifter, der dermed vilde være forbundne. Hvad der gjør,

at Fodpostbreve ikke ombæres mellem 9 og 5 eller noiagtigere, at Breve, der ikke ere lagte i Postkassen før 9, ikke ombæres for mellem Kl. 4 og 5, er den Omstændighed, at den udenbys Post kommer ind i Mellemtiden, og at der paa Grund heraf aldeles ikke er Tid for det nu engagerede Personale til at kunne tømme Postkasserne og fordele Brevene, og derfor vil jeg tillade mig at henstille til den høitærede Finanzminister, om han ikke ved Finanzloven vil sikke sig de fornødne Kræfter for at kunne foranledige en hyppigere Ombæring af Breve. Jeg troer, at denne Foranstaltning i finansiell Henseende vilde have ikke saa ringe Betydning. Det er jo ogsaa ganske mærkeligt, at en saadan Institution, som meget godt kunde bære sig selv, ikke faaer de fornødne Kræfter til sin Raadighed paa en Tid, hvor man ellers ordner Postvæsenet for hele Landet. — Jeg skal med den ærede Ordfører erkjende, at der ved Loven er gjort meget store Fremskridt med Hensyn til Postvæsenets Ordning, om det end staaer noget tvivlsomt for mig, om de Bestemmelser, der ere tagne om Portofriheden, ere fuldkomment hensigtsmæssige. Det staaer for mig som tvivlsomt, om de i finansiell Henseende vilde bringe Fordeel, idet jeg troer, at man, naar man ikke skal gaae Embedsmændene for nær, vil komme til at udrede større Beløb end dem, som man hidtil har givet i Porto, foruden at de Private ogsaa kunne komme til at lide derved, at de ikke faae tilstrækkelig hyppig Underretning fra Autoriteterne. — Det er bebrejdet mig, at jeg efter mine Udtalelser igaar skulde være noget ubillig ligeoverfor Postvæsenet og derved tage et altfor velvilligt Hensyn til de Private. Jeg skal i saa Henseende kun sige, at jeg meget nødig vil være ubillig til nogen Side; men, skal der være Ubillighed, saa troer jeg, at det i Reglen er rigtigere, at Ubilligheden gaaer ud over Autoriteterne end over Private. En Institution som denne er jo alene oprettet til Publicums Tjeneste i det Hele taget, og en Ubillighed mod den Private forekommer mig derfor altid som noget stærkere end en Ubillighed mod det Offentlige; i saa Henseende er jeg mere stemt imod det Offentlige, fordi jeg troer, at Ingen bør lide